

Cele trei porti ale intelepciunii

Un rege avea ca singur fiu un tinar print curajos, generos si inteligent. Pentru a-si desavirsi invatatura vietii, l-a trimis la un batrin intelept.

- *Lamureste-ma asupra drumului in viata, i-a cerut printul.*

- *Cuvintele mele se vor sterge ca urmele pasilor tai pe nisip, i-a raspuns inteleptul. Iti dau totusi citeva indicatii. In drumul tau vei gasi trei porti. Citeste cu atentie indicatiile inscrite pe fiecare din ele. Vei simti o nevoie irezistibila care te va motiva sa le urmezi. Nu incerca sa le ocolesti pentru ca vei fi condamnat sa retraiesti ceea ce ai cautat mereu sa eviti. Asta e tot ce am avut de spus. Trebuie sa experimentezi totul in inima si in fiinta ta. Du-te, urmeaza-ti calea, drept inainte.*

Batrinul intelept a disparut iar printul s-a angajat pe drumul vietii. Curind, s-a aflat in fata primei porti pe care scria :

« Schimba lumea »

Aceasta este si intentia mea, gindi printul, desi unele lucruri imi plac in aceasta lume, sunt multe care nu imi convin.

Si a inceput prima sa lupta. Idealul, elanul si vigoarea sa il stimulau sa se confrunte cu lumea, sa intreprinda, sa cucereasca, sa modeleze realitatea dupa dorinta sa. Si-a gasit astfel placerea si mindria cuceritorului inasa nu si satisfactia sufleteasca. A reusit sa schimbe anumite lucruri inasa i-au ramas multe altele necorespunzatoare aspiratiilor lui.

Au trecut multi ani de atunci si intr-o buna zi l-a reintilnit pe batrinul intelept care l-a intrebat :

- *Ce ai invatat pe drumul tau ?*

- *Am invatat sa deosebesc ceea ce este in puterea mea de ceea ce nu este, ceea ce depinde de mine de ceea ce nu depinde de mine, i-a raspuns printul.*

- *Bine, spuse batrinul. Focalizeaza-te si utilizeaza-ti fortele pentru a actiona acolo unde depinde de tine, nu te indrji in ceea ce nu este in puterea ta.*

Si batrinul disparu. Putin dupa aceea, printul a ajuns la a doua poarta pe care scria :

« Schimba-i pe ceilalti »

Tocmai asta era si intentia mea, gindi printul. Ceilalti sunt uneori sursa de placere, bucurie si satisfactie, dar si de durere, amaraciune si frustrare. Si iata-l lansindu-se impotriva a tot ce il deranja sau ii displacea la semenii sai. A incercat sa le schimbe caracterul si sa le elimine defectele, sa-i modeleze dupa propriul sau plac. Aceasta a fost a doua sa lupta.

Din nou au trecut anii.

Intr-o buna zi, cind tocmai medita la inutilitatea incercarilor sale de a-i schimba pe ceilalti il intilneste din nou pe batrinul intelept care il intreba :

- Ce ai invatat pe drumul vietii ?

- Am invatat ca actiunile celorlalti nu sunt cauza bucuriilor sau suferintelor mele, a satisfactiilor sau deceptiilor mele. Ele nu sunt decit ocazia sau revelatorul lor. Sentimentele si emotiile mele se nasc in mine si imi apartin.

- Ai dreptate, spuse batrinul, ceea ce se trezeste in tine atunci cind esti in interactie cu ceilalti, reveleaza ceva despre tine insuti. Fii recunoscator celor in a caror companie vibrezi de bucurie si de placere. Fii insa recunoscator si celor in a caror prezenta simti frustrare sau suferinta, pentru ca cu ocazia asta realizezi cit de departe ai ajuns pe drumul propriu si cit ti-a mai ramas de parcurs.

Si batrinul disparu. Putin dupa aceea, printul ajunse la a treia poarta pe care scria :

« Schimba-te tu insuti »

Daca eu sunt sursa propriilor mele probleme, chiar asta am sa si fac, isi spuse printul.

Si asa a inceput a treia lupta. S-a luptat sa-si modifice caracterul, sa-si corecteze imperfectiunile, sa-si elimine defectele, sa schimbe la el tot ceea ce nu-i placea si ceea ce nu corespundea idealurilor sale.

Dupa multi ani, timp in care printul a realizat mari victorii insa a avut si esecuri, ii iese in cale batrinul intelept si il intreaba :

- Ce ai invatat pe drumul vietii ?

- Am invatat ca exista in noi lucruri pe care le putem transforma, le putem ameliora si e foarte bine, insa exista si lucruri care ne rezista si pe care nu reusim sa le schimbam oricare-am face.

- Foarte bine, zise batrinul.

- Da, insa incep sa ma simt obosit sa ma tot lupt cu toate, cu mine insumi, cu ceilalti, cu lumea intreaga. Oare cind se va sfirsi aceasta lupta ? Vreau sa-mi regasesc linistea sufleteasca, sa incetez lupta, sa las lucrurile in voia lor, sa decurga de la sine.

- Tocmai asta este urmatoarea ta invatatura, spuse batrinul. Insa inainte de a merge mai departe intoarce-te si priveste drumul parcurs. Si batrinul disparu.

Privind inapoi pe drum, printul vazu de departe, pe spatele celei de-a treia porti inscriptia urmatoare :

« Accepta-te pe tine insuti »

Printul, uimit de faptul ca nu vazuse aceasta inscriptie in momentul in care a trecut aceasta poarta isi spuse :

- Lupta incrincenata ne orbeste !

Si privind in jurul lui, vazu zacind pe pamint, insirate toate cele pe care le-a refuzat si le-a detestat la el : defecte, umbre, temeri, limite, toti vechii lui demoni. Dintodata isi schimba atitudinea si se apuca sa le recunoasca, sa le accepte si chiar sa le iubeasca. A invatat sa se iubeasca pe el insusi, sa se aprecieze, sa se stimeze si sa nu se mai compare, sa nu se mai judece si nici sa se blameze.

Intr-o buna zi il intilneste pe batrinul intelept care il intreba :

- Ce ai invatat pe drumul vietii ?

- Am invatat ca atunci cind ma detest si refuz o parte din mine, ma condamn singur la tortura, nu sunt niciodata in armonie, in pace cu mine insumi. Am invatat sa ma accept asa cum sunt, in totalitate si in mod neconditionat.

- Bine, zise batrinul, asta e prima intelepciune. Acum poti sa te intorci la poarta a doua.

Abia trecut de poarta a treia in sens invers, printul vazu de departe inscriptia de pe spatele portii a doua :

« Accepta-i pe ceilalti »

Privind in jurul sau, printul recunoscuse persoanele pe care le-a intilnit in toata viata sa. Atit cele pe care le-a iubit dar si cele pe care le-a detestat. Cele pe care le-a admirat si sustinut dar si cele pe care le-a combatut. Insa, spre marea sa surpriza, acum se simtea total linistit fata de imperfectiunile si defectele oamenilor care altadata il enervau, il scoteau din minti.

Il intilni din nou pe batrinul intelept.

- Ce ai invatat pe drumul vietii ? , il intreba batrinul

- Am invatat ca de cind sunt in pace cu mine insumi, nu mai am nimic contra celorlalti, nu ma mai tem de nimic. Am invatat sa-i accept si chiar sa-i iubesc pe ceilalti in totalitate si in mod neconditionat.

- Foarte bine, raspunse batrinul. Asta-i a doua intelepciune. Acum poti sa te intorci spre prima poarta.

Odata ce a trecut pe poarta a doua, printul vazu de departe inscriptia de pe spatele primei porti :

« Accepta lumea »

Ciudat !, zise printul. Ciudat ca n-am vazut inscriptia asta atunci cind am trecut de prima poarta.

Privi in jurul lui si vazu cu alti ochi lumea intreaga pe care incercase din rasputeri sa o cucereasca, sa o transforme, sa o schimbe pe placul lui. Deodata se simti frapat de stralucirea, de frumusetea tuturor lucrurilor, de perfectiunea lor, exact asa cum sunt. Aceasta era totusi aceeaasi lume ca cea dinainte. Ce s-a schimbat oare : lumea sau doar privirea sa ?

Intr-o buna zi il intilneste iar pe batrin care il intreba :

- Ce ai invatat pe drumul vietii ?

- Am invatat ca lumea este oglinda propriului meu suflet. Sufletul meu nu vede lumea ci se vede pe el insusi prin prisma lumii. Cind sufletul meu e fericit si vesel, lumea ii apare frumoasa, minunata ; cind el e trist si abatut, lumea ii apare mizerabila. Lumea nu e nici trista, nici vesela. Lumea este, lumea exista. Asta-i tot. De fapt, am realizat ca nu lumea ma deranja ci ideea pe care mi-o faceam despre lume. Am invatat sa accept lumea asa cum este, fara sa o judec, sa o accept in totalitate si in mod neconditionat.

- Asta-i a treia intelepciune, spuse batrinul. Iata-te in prezent in armonie cu tine insuti, cu ceilalti si cu lumea intreaga.

Un profund sentiment de Pace, de Seninatate si Plenitudine il invada pe print. Linistea totala si calmul interior l-au invaluit. Un zimbet tandru ii aparut pe buze.

- Acum esti pregatit sa treci ultimul prag, spuse batrinul. Pasajul de la Linistea plenitudinii spre Plenitudinea linistei.

Si batrinul intelept disparu definitiv.

Poveste scrisa de Charles Brulhart- decembrie 1995
Puteti utiliza acest document cu conditia de a nu-l
modifica si de a mentiona sursa sa:
www.metafora.ch
si numele autorului : Charles Brulhart